

чухъ за убийството; по-нататъкъ какво е станало не зная. Попослѣ се привѣждамъ като обвиняемъ, като е разказалъ той, че азъ съмъ извършилъ убийството. Казахъ, че съжالياвамъ за плачевний фактъ, защото покойния ме е ревизиралъ още като ревизоръ по М-ството на Финансите, когато бѣхъ чиновникъ.

— Какво вършеше въ Сърбия?

— Бѣхъ на желѣзницата, напоследъкъ бѣхъ писаръ при Радуевацката община.

— Какъ попаднахте тамъ?

— Защото ме отчислиха отъ България.

— Какъвъ бѣхте въ България?

— Началникъ станции въ Кюстендилъ, Станимака и на друго едно мѣсто. Направихъ едно лѣкоумие, злоупотрѣбихъ една извѣстна сума и избѣгнахъ.

— Друго нѣщо?

— Тогава стояхъ въ Радуевацъ отъ 90 год. прѣзъ Ноемврий м-цъ до края на м-цъ Мартъ 1891 год.

— Значи когато убиха М-стра Бѣлчевъ вий сте били въ Радуевацъ?

— Да, тамъ бѣхъ.

— Защо оставихте писарската си длѣжностъ?

— Тази длѣжностъ занимавахъ провизорна, защото писаря бѣше отишелъ въ Ягодинъ да извърши друга работа; той се завърна и мене пакъ ме отчислиха.

— Кждѣ сте били?

— Въ Сърбия, гдѣто и съмъ билъ солдатинъ.

— Постѣ за кждѣ заминахте?

— Отъ Радуевацъ за Корабия, отъ Корабия за Галацъ. Имахъ желание съ моето искусство да постѣя въ нѣкоя тѣхническа мастерска и понеже се искаха особенни привилегии, неможехъ да влѣза никждѣ и се върнахъ.

— Какъ се върнахте, доброволно ли?

— Да.

— Прѣзъ кждѣ се върнахте?

— Отъ Одесса въ Черна Вода и отъ тамъ въ Кюстенджа.

— Друго нѣщо не можете ли да разкажете?

— Не знамъ нищо повече отъ това, което говорихъ.

— Дончо Продановъ се казва свидѣтель?